Kingdom of Thailand

☞ EDICT OF GOVERNMENT ☜

In order to promote public education and public safety, equal justice for all, a better informed citizenry, the rule of law, world trade and world peace, this legal document is hereby made available on a noncommercial basis, as it is the right of all humans to know and speak the laws that govern them.

TCPS 347-2553 (2010) (Thai): HERBAL MOSQUITO REPELLANT CANDLE

BLANK PAGE

BRUTUM FULMEN

IGNORANTIA JURIS NON EXCUSAT

PROTECTED BY COPYRIGHT

ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ฉบับที่ ๑๕๘๘ (พ.ศ. ๒๕๕๓)
เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เทียนสมุนไพรไล่ยุง

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไล่แมลง มาตรฐานเลขที่ มผช.๓๔๗/๒๕๔๗ และคณะอนุกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน คณะที่ ๑ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๗-๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ให้ยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลิตภัณฑ์สมุนไพรไล่แมลง มาตรฐานเลขที่ มผช.๓๔๗/๒๕๔๗ และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เทียนสมุนไพรไล่ยุง ขึ้นใหม่

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงออกประกาศยกเลิกประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๕๘ (พ.ศ.๒๕๔๗) ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ และออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เทียนสมุนไพรไล่ยุง มาตรฐานเลขที่ มผช.๓๔๗/๒๕๕๓ ขึ้นใหม่ ดังมีรายการละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

นางรัตนาภรณ์ จึงสงวนสิทธิ์
เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เทียนสมุนไพรไล่ยุง

๑. ขอบข่าย

๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะเทียนไล่ยุงที่มีสารสกัดจากพืชสมุนไพรเป็นส่วนประกอบหลัก มีลักษณะเป็นรูปทรงต่าง ๆ เช่น แท่ง ถ้วย บรรจุในภาชนะบรรจุ

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

๒.๑ เทียนสมุนไพรไล่ยุง หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการนำสารสกัดพืชสมุนไพรที่มีฤทธิ์ไล่ยุง เช่น กานพลู ตะไคร้หอม ยูคาลิปตัส สะเดา ไพล อย่างใดอย่างหนึ่งหรือผสมกัน โดยไม่มีการใช้สารสังเคราะห์ที่มีฤทธิ์ในการไล่ยุง มาผสมกับไขธรรมชาติหรือไขสังเคราะห์ เช่น ไขผึ้ง พาราฟิน ซึ่งผ่านความร้อนให้หลอมละลายเทลงในแบบพิมพ์รอบไส้เทียนสำหรับใช้จุดเพื่อไล่ยุง

๓. คุณลักษณะที่ต้องการ

๓.๑ ลักษณะทั่วไป

ต้องมีรูปแบบรูปทรงที่เหมาะสม ไม่แตก ไม่หัก และไม่มีฟองอากาศ ไส้เทียนต้องมีขนาดและความยาวที่เหมาะสมกับชิ้นงาน

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๓.๒ สี (ถ้ามี)

ในภาชนะเดียวกันต้องมีสีสม่ำเสมอ (ยกเว้นกรณีที่เป็นลักษณะเฉพาะ) กรณีที่มีการแต่งสีเมื่อจับหรือสัมผัสแล้วสีต้องไม่ติดมือ

๓.๓ กลิ่น

ต้องมีกลิ่นตามธรรมชาติของส่วนประกอบที่ใช้ทำ

เมื่อตรวจสอบโดยวิธีให้คะแนนตามข้อ ๘.๑ แล้ว ต้องไม่มีลักษณะใดได้ ๑ คะแนน จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง

๓.๔ ประสิทธิภาพการใช้งาน

ต้องมีอัตราการไล่ยุงเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๖ ของจำนวนยุงที่จับได้ในพื้นที่ทดสอบและพื้นที่เปรียบเทียบ

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๘.๒

๔. หลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติ

๔.๑ หลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติในการทำเทียนสมุนไพรไล่ยุง ให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

๕. การบรรจุ

๕.๑ ให้บรรจุเทียนสมุนไพรไล่ยุงในภาชนะบรรจุที่เหมาะสม สะอาด ปิดได้สนิท และสามารถป้องกันการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกภายนอกได้

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๒ น้ำหนักสุทธิ หรือจำนวนเทียนสมุนไพรไล่ยุงในแต่ละภาชนะบรรจุ ต้องไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ฉลาก

การทดสอบให้ใช้เครื่องชั่งน้ำหนักที่เหมาะสมหรือโดยการนับ

๖. เครื่องหมายและฉลาก

๖.๑ ที่ภาชนะบรรจุเทียนสมุนไพรไล่ยุงทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดดังต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

(๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (ตามชื่อ มผช.)

(๒) ชื่อและอัตราส่วนของสารสำคัญ

(๓) น้ำหนักสุทธิ เป็นกรัมหรือกิโลกรัม หรือจำนวน

(๔) วัน เดือน ปีที่ทำ

(๕) ประโยชน์

(๖) วิธีใช้

(๗) วิธีเก็บรักษา เช่น เก็บในที่มิดชิด ห่างจากมือเด็ก อาหาร และสัตว์เลี้ยง

(๘) คำเตือน เช่น หลังหยิบจับให้รีบล้างด้วยน้ำสะอาด

(๙) วิธีแก้พิษเบื้องต้น เช่น หากมีอาการผิดปกติจากการสูดดมให้ออกไปยังบริเวณที่มีอากาศถ่ายเทได้สะดวก

(๑๐) เครื่องหมายและข้อความแสดงระดับความเป็นพิษและ/หรืออันตราย ตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนด

(๑๑) เลขที่รับแจ้งหรือเลขทะเบียนวัตถุอันตราย

(๑๒) ชื่อผู้ทำ หรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน

ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๗. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

๗.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง เทียนสมุนไพรไล่ยุงที่มีส่วนประกอบเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะเวลาเดียวกัน

๗.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้

๗.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับทดสอบลักษณะทั่วไป การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๓ หน่วยภาชนะบรรจุ เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๕. และข้อ ๖. จึงจะถือว่าเทียนสมุนไพรไล่ยุงรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับทดสอบสี (ถ้ามี) และกลิ่น ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตาม ข้อ ๗.๒.๑ แล้ว จำนวน ๓ หน่วยภาชนะบรรจุ เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๒ และข้อ ๓.๓ จึงจะถือว่าเทียนสมุนไพรไล่ยุงรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๒.๓ การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบประสิทธิภาพการใช้งาน ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๓ หน่วยภาชนะบรรจุ เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๔ จึงจะถือว่าเทียนสมุนไพรไล่ยุงรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๓ เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างเทียนสมุนไพรไล่ยุงต้องเป็นไปตามข้อ ๗.๒.๑ ข้อ ๗.๒.๒ และข้อ ๗.๒.๓ ทุกข้อ จึงจะถือว่าเทียนสมุนไพรไล่ยุงรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๘. การทดสอบ

๘.๑ การทดสอบสี (ถ้ามี) และกลิ่น

๘.๑.๑ ให้แต่งตั้งคณะผู้ตรวจสอบ ประกอบด้วยผู้ที่มีความชำนาญในการตรวจสอบเทียนสมุนไพรไล่ยุงอย่างน้อย ๕ คน แต่ละคนจะแยกกันตรวจและให้คะแนนโดยอิสระ

๘.๑.๒ เทตัวอย่างเทียนสมุนไพรไล่ยุงลงในจานกระเบื้องสีขาว ตรวจสอบสีและกลิ่นโดยการตรวจพินิจและดม

๘.๑.๓ หลักเกณฑ์การให้คะแนน ให้เป็นไปตามตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ หลักเกณฑ์การให้คะแนนในการทดสอบสีและกลิ่น

(ข้อ ๘.๑.๓)

ลักษณะที่ตรวจสอบ	ระดับการตัดสิน	คะแนนที่ได้รับ
สี (ถ้ามี)	ในภาชนะเดียวกันต้องมีสีสม่ำเสมอดี กรณีที่มีการแต่งสีเมื่อจับหรือสัมผัสเทียนสมุนไพรไล่ยุงแล้วสีต้องไม่ติดมือ	๓
	ในภาชนะเดียวกันต้องมีสีสม่ำเสมอพอใช้ กรณีที่มีการแต่งสีเมื่อจับหรือสัมผัสเทียนสมุนไพรไล่ยุงแล้วสีต้องไม่ติดมือ	๒
	ในภาชนะเดียวกันสีไม่สม่ำเสมอ กรณีที่มีการแต่งสีเมื่อจับหรือสัมผัสเทียนสมุนไพรไล่ยุงแล้วสีติดมือ	๑
กลิ่น	มีกลิ่นหอมดีมากตามธรรมชาติของส่วนประกอบที่ใช้ทำ	๓
	มีกลิ่นหอมดีตามธรรมชาติของส่วนประกอบที่ใช้ทำ	๒
	กลิ่นผิดปกติหรือมีกลิ่นอื่นที่ไม่พึงประสงค์ เช่น กลิ่นอับ	๑

๘.๒ การทดสอบประสิทธิภาพการใช้งาน

๘.๒.๑ เครื่องมือ ยุง และอาสาสมัครสำหรับการทดสอบ

(๑) ห้องทดสอบ ขนาด ๓๓ ลูกบาศก์เมตร หรือ (๒.๗๖ x ๔.๖ x ๒.๖) เมตร

(๒) หลอดพลาสติกที่มีเส้นผ่านศูนย์กลาง ๒.๓ เซนติเมตร และยาว ๕.๐ เซนติเมตร สำหรับใช้ครอบจับยุง

(๓) ยุงลายบ้าน *(Aedes aegypti)* ที่มีพฤติกรรมการกัดในเวลากลางวัน หรือยุงรำคาญ *(Culex quinquefasciatus)* ซึ่งมีพฤติกรรมการกัดในเวลากลางคืน เพศเมีย อายุ ๔ วัน ถึง ๕ วัน จำนวน ๑๐๐ ตัว ซึ่งเลี้ยงไว้ในห้องปฏิบัติการและยังไม่เคยกินเลือดมาก่อน เพื่อป้องกันการปนเปื้อนที่อาจถ่ายทอดไปสู่อาสาสมัคร

(๔) อาสาสมัครทดสอบชายและหญิง กลุ่มอายุ ๒๐ ปี ถึง ๖๐ ปี จำนวน ๖ คน ที่ไม่ป่วยและต้องไม่มีบาดแผลบริเวณแขน ก่อนการทดสอบอาสาสมัครต้องล้างมือและแขนให้สะอาดด้วยน้ำประปาและผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดที่ไม่มีกลิ่น แล้วเช็ดให้แห้งสนิทและในระหว่างการทดสอบควรหลีกเลี่ยงการใช้น้ำหอม ผลิตภัณฑ์ไล่แมลง บุหรี่ เพื่อลดผลกระทบที่อาจมีต่อผลการวิเคราะห์

๘.๒.๒ วิธีทดสอบเปรียบเทียบ (ไม่มีตัวอย่างเทียนสมุนไพรไล่ยุง)

(๑) ปรับภาวะทดสอบของห้องทดสอบให้มีอุณหภูมิ ๒๔ องศาเซลเซียส ถึง ๒๘ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ ร้อยละ ๖๐ ถึงร้อยละ ๘๐ และความเข้มของแสง ๕ ลักซ์ (Lux) ถึง ๑๐ ลักซ์ สำหรับยุงกลางคืน และ ๒๐๐ ลักซ์ ถึง ๓๐๐ ลักซ์ สำหรับยุงกลางวัน

(๒) วางเก้าอี้ใช้นั่งจับยุง จำนวน ๖ ตัว และหลอดพลาสติกสำหรับครอบจับยุงไว้ในห้องทดสอบ

(๓) ปล่อยยุงจากข้อ ๘.๒.๑ (๓) กลางห้องทดสอบ ปิดห้องทดสอบทิ้งไว้เป็นเวลา ๑๕ นาที ก่อนเริ่มทดสอบ เพื่อให้ยุงปรับสภาพ

(๔) เปิดห้องทดสอบด้วยความระมัดระวังเพื่อป้องกันยุงหนี ให้อาสาสมัคร จำนวน ๖ คนเข้าไปนั่งจับยุงในห้องทดสอบ โดยใช้หลอดพลาสติกครอบยุงที่มาเกาะบนอาสาสมัครภายในเวลา ๑๐ นาที นับและบันทึกจำนวนยุงที่อาสาสมัครแต่ละตนจับได้ แล้วปล่อยยุงที่จับได้คืนสู่ห้องทดสอบ แล้วออกจากห้องทดสอบอย่างระมัดระวังเพื่อป้องกันยุงหนี

(๕) พักเป็นเวลา ๑๐ นาที ก่อนเริ่มจับยุงครั้งต่อไป โดยทุกครั้งอาสาสมัครต้องเปลี่ยนตำแหน่งที่นั่ง

(๖) ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๘.๒.๒ (๔) ถึงข้อ ๘.๒.๒ (๕) ซ้ำอีกจนครบ ๓ ครั้ง

(๗) ใช้สวิงโฉบหรือไม้ตียุงไฟฟ้ากำจัดยุงในห้องทดสอบออกให้หมด

๘.๒.๓ วิธีทดสอบตัวอย่างเทียนสมุนไพรไล่ยุง

(๑) ปรับภาวะทดสอบของห้องทดสอบให้มีอุณหภูมิ ๒๔ องศาเซลเซียส ถึง ๒๘ องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ ร้อยละ ๖๐ ถึงร้อยละ ๘๐ และความเข้มของแสง ๕ ลักซ์ ถึง ๑๐ ลักซ์ สำหรับยุงกลางคืน และ ๒๐๐ ลักซ์ ถึง ๓๐๐ ลักซ์ สำหรับยุงกลางวัน

(๒) วางเก้าอี้ใช้นั่งจับยุง จำนวน ๖ ตัว และหลอดพลาสติกสำหรับครอบจับยุงไว้ในห้องทดสอบ

(๓) ชั่งน้ำหนักตัวอย่างเทียนสุมนไพรไล่ยุง จุดไส้เทียน แล้วนำไปตั้งทิ้งไว้ในห้องทดสอบ

(๔) ปล่อยยุงจากข้อ ๘.๒.๑ (๓) กลางห้องทดสอบ ปิดห้องทดสอบทิ้งไว้เป็นเวลา ๑๕ นาทีก่อนเริ่มทดสอบ เพื่อให้ยุงปรับสภาพ

(๕) เปิดห้องทดสอบด้วยความระมัดระวังเพื่อป้องกันยุงหนี ให้อาสาสมัคร จำนวน ๖ คน เข้าไปนั่งจับยุงในห้องทดสอบ โดยใช้หลอดพลาสติกครอบยุงที่มาเกาะบนอาสาสมัครภายในเวลา ๑๐ นาที นับและบันทึกจำนวนยุงที่อาสาสมัครแต่ละตนจับได้ แล้วปล่อยยุงที่จับได้คืนสู่ห้องทดสอบ แล้วออกจากห้องทดสอบอย่างระมัดระวังเพื่อป้องกันยุงหนี

(๖) พักเป็นเวลา ๑๐ นาที ก่อนเริ่มจับยุงครั้งต่อไป โดยทุกครั้งอาสาสมัครต้องเปลี่ยนตำแหน่งที่นั่ง

(๗) ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๘.๒.๒ (๔) ถึงข้อ ๘.๒.๒ (๕) ซ้ำอีกจนครบ ๓ ครั้ง

๘.๒.๔ การคำนวณ

(๑) คำนวณหาอัตราไล่ยุงเป็นร้อยละของอาสาสมัครแต่ละคนและ จากสูตร

$$\text{อัตราการไล่ยุง (\%)} = \frac{\text{จำนวนยุงที่จับได้ในช่วงที่ไม่มีผลิตภัณฑ์} - \text{จำนวนยุงที่จับได้ในช่วงที่มีผลิตภัณฑ์}}{\text{จำนวนยุงที่จับได้ในช่วงที่ไม่มีผลิตภัณฑ์}} \times \text{๑๐๐}$$

(๒) คำนวณหาค่าเฉลี่ยอัตราการไล่ยุงเป็นร้อยละของอาสาสมัครทั้งหมด

ภาคผนวก ก.

หลักเกณฑ์และข้อปฏิบัติ

(ข้อ ๕.๑)

ก.๑ ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์การทำ ดังนี้

ก.๑.๑ จัดให้มีเครื่องมืออุปกรณ์การทำที่เหมาะสมกับปริมาณและการทำแต่ละประเภท โดยเฉพาะภาชนะหรือถังที่ใช้ในการทำ จะต้องไม่เกิดปฏิกิริยาทางเคมีที่ไม่เหมาะสมกับวัตถุอันตราย และต้องตรวจสอบดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ก.๑.๒ สถานที่ทำมีระบบป้องกันกำจัดกลิ่น ละออง ไอระเหย ฝุ่นผงของวัตถุอันตรายที่ดีและเหมาะสม ณ บริเวณที่ทำและต้องสามารถป้องกันกลิ่นสารเคมีไม่ให้ไปกระทบกระเทือนผู้ใกล้เคียงและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลและทรัพย์สิน

ก.๑.๓ ต้องมีวิธีการป้องกันมิให้วัตถุอันตรายรั่วไหลในการทำในลักษณะที่จะเป็นอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงาน

ก.๑.๔ ต้องทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ในการทำหลังจากการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายแต่ละชนิดเสร็จสิ้น เพื่อป้องกันการปนเปื้อนหรือเกิดปฏิกิริยาทางเคมีที่ไม่เหมาะสมเมื่อจะผลิตวัตถุอื่นต่อไป

ก.๑.๕ ที่อุปกรณ์การทำในขณะปฏิบัติงาน ต้องจัดให้มีป้ายแสดงชื่อวัตถุอันตราย และแผ่นป้ายคำเตือนถึงอันตรายที่เกิดจากวัตถุอันตราย โดยมีข้อความและสัญลักษณ์ตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนด

ก.๑.๖ ภายในอาคารทำวัตถุอันตราย ควรแบ่งแยกบริเวณพื้นที่ในการทำวัตถุอันตรายแต่ละประเภทเป็นสัดส่วนโดยใช้เส้นหรือเครื่องหมายแสดงพื้นที่ให้เห็นได้อย่างชัดเจน เพื่อป้องกันการปะปนของวัตถุอันตราย พื้นของส่วนการทำวัตถุอันตรายต้องมีคุณสมบัติไม่ดูดซับหรือกักขังสารเคมี

ก.๑.๗ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอแก่สภาพการทำงานในบริเวณที่ทำ

ก.๑.๘ ภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายต้องมั่นคงแข็งแรง ไม่รั่วไหล สะดวกต่อการขนย้าย ไม่ชำรุดเสียหายแตกหักหรือบุบสลายได้ง่าย และไม่มีปฏิกิริยาทางเคมีที่ไม่เหมาะสมกับวัตถุอันตรายที่บรรจุอยู่ภายใน

ก.๒ มาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานในสถานที่ทำ ดังนี้

ก.๒.๑ บริเวณทางเข้าอาคาร หรือส่วนของอาคารที่เป็นสถานที่ทำหรือเก็บรักษาวัตถุอันตรายให้มีแผ่นป้ายคำว่า "วัตถุอันตราย" ด้วยอักษรสีแดงบนพื้นสีขาว โดยแผ่นป้ายและตัวอักษรต้องมีขนาดที่เหมาะสมและเห็นได้เด่นชัด

ก.๒.๒ บริเวณที่เก็บรักษาและบริเวณใกล้เคียง ต้องจัดให้มีแผ่นป้ายคำเตือนถึงอันตรายที่เกิดจากวัตถุอันตราย โดยมีข้อความและสัญลักษณ์ตามที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนด

ก.๒.๓ จัดให้มีอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อความปลอดภัยของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๑) เสื้อผ้าชุดปฏิบัติงาน

(๒) ถุงมือ รองเท้า

(๓) หน้ากากตามสภาพของวัตถุอันตราย

(๔) สิ่งกันเปื้อนที่กันอันตรายจากการที่วัตถุอันตรายจะสัมผัสกับร่างกาย

(๕) หมวกในกรณีที่ผลิตวัตถุอันตรายชนิดผง

(๖) แว่นตาตามความจำเป็น เช่น มีการฟุ้งกระจายของไอฝุ่นผง

ก.๒.๔ จัดทำแผ่นป้าย "ห้ามสูบบุหรี่ รับประทานอาหารหรือเก็บอาหาร" ในบริเวณที่ปฏิบัติงาน

ก.๒.๕ กรณีเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงานหรือเมื่อมีวัตถุอันตรายรั่วไหลหรือฟุ้งกระจาย ผู้ผลิตหรือผู้ซึ่งควบคุมการปฏิบัติงาน ต้องให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนที่ทำงานในบริเวณนั้นหรือบริเวณใกล้เคียงหยุดทำงานและออกไปให้พ้นรัศมีที่อาจได้รับอันตราย และดำเนินการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบโดยมิชักช้า

ก.๒.๖ อบรมชี้แจงแนะนำผู้ปฏิบัติงานให้เข้าใจถึงอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้ในขณะปฏิบัติงาน วิธีระมัดระวังป้องกันอันตรายและการแก้ไข

ก.๒.๗ จัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อป้องกันอันตรายจากการมีวัตถุอันตรายสะสมอยู่ในร่างกาย และถ้าการปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายที่มีสารประกอบออร์กาโนฟอสเฟตหรือสารคาร์บาเมต ต้องตรวจวิเคราะห์หาระดับซีรัมโคลีนเอสเตอเรสด้วย

ก.๒.๘ จัดให้มีสถานที่สำหรับให้ผู้ปฏิบัติงานล้างมือ ล้างหน้า ด้วยน้ำและสบู่ก่อนรับประทานอาหาร ดื่มน้ำ หรือสูบบุหรี่

ก.๒.๙ สถานที่รับประทานอาหาร ดื่มน้ำ หรือสูบบุหรี่ ที่จัดให้แก่ผู้ปฏิบัติต้องแยกเป็นสัดส่วนต่างหากจากสถานปฏิบัติงาน

ก.๓ จัดให้มีบันทึกการทำวัตถุอันตรายแต่ละครั้งของการทำ โดยแสดงปริมาณการผลิต วัน เดือน ปีที่ทำ ลายมือชื่อของผู้ควบคุมในการทำและพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ก.๔ ให้ผู้ทำวัตถุอันตราย จัดให้มีการตรวจสอบ

(๑) การตรวจสอบภาชนะบรรจุทั้งก่อนและหลังจากที่บรรจุวัตถุอันตรายแล้วให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อยตามข้อ ก.๑.๘

(๒) การตรวจสอบฉลากที่จะปิดบนภาชนะบรรจุวัตถุอันตรายให้ถูกต้องตรงตามประเภทของวัตถุอันตรายที่ทำ เพื่อมิให้ปิดฉลากผิด และให้จัดทำบันทึกลงรายการผลการตรวจสอบไว้ในบันทึกตาม ข้อ ก.๓ ไว้ด้วย

ก.๕ ให้ผู้ทำวัตถุอันตราย จัดให้มีฉลากขนาดใหญ่พอสมควรไว้ที่หีบห่อสำหรับการขนส่ง โดยมีข้อความระบุชื่อสามัญของวัตถุอันตราย ปริมาณสารสำคัญหรืออัตราส่วนของสารสำคัญ สัญลักษณ์แสดงอันตรายของวัตถุอันตราย และคำเตือน เช่น ห้ามโยน ห้ามใช้ขอสับเครื่องหมายและตัวอักษรดังกล่าวต้องเห็นเด่นชัด